

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 377/81

UITSPRAAK

31 maart 1983

Het Gerechtshof te Leeuwarden, meervoudige belastingkamer,

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z (voorheen te Y), ingekomen op 17 maart 1981, waarop aanvullende bescheiden ter griffie zijn ingekomen op 27 maart 1981, gericht tegen de uitspraak van 20 januari 1981 van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te W op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde aanslag tot naheffing van omzetbelasting betreffende het tijdvak 1978 en 1979;

Gezien de overige stukken, waaronder het vertoogschrift (met bijlagen), van al welke stukken, evenals van de hierna nog te noemen stukken, de inhoud als hier ingevoegd moet worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 9 februari 1982 en van 14 december 1982, beide gehouden te Leeuwarden, belanghebbende en de Inspecteur;

Overwegende dat de Inspecteur op verzoek van het Hof bij schrijven van 24 februari 1982 (met bijlage) nadere gegevens heeft verstrekt met betrekking tot de heffing van inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende over de jaren 1979 en 1980, van welk schrijven een afschrift is gezonden aan belanghebbende;

dat belanghebbende, daartoe in de gelegenheid gesteld, daaromtrent van zijn gevoelen deed blijken bij schrijven van 16 maart 1982, waarvan een afschrift werd gezonden aan de Inspecteur;

dat de Inspecteur vervolgens bij schrijven van 15 juli 1982 (met bijlage) nadere gegevens heeft ingezonden betreffende de vaststelling van belanghebbendes winst voor de heffing van de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende voor de jaren 1978 en 1979, van welk schrijven een afschrift is gezonden aan belanghebbende;

dat partijen vervolgens haar standpunten nader mondeling hebben toegelicht ter voormelde zitting van 14 december 1982, alwaar in overleg met en

met toestemming van belanghebbende het voormelde schrijven van de Inspecteur van 15 juli 1982 tot de gedingstukken is gerekend;

Overwegende dat aan belanghebbende betreffende het tijdvak 1978 en 1979 een aanslag tot naheffing van omzetbelasting is opgelegd tot een bedrag van f. 15.489,04 aan enkelvoudige belasting en van f. 3.872,26 aan verhoging daarvan;

dat op het bezwaar van belanghebbende de Inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag heeft verminderd tot een aanslag van f. 14.385,25 aan enkelvoudige belasting en van f. 3.596,31 aan verhoging daarvan;

dat belanghebbende tegen deze uitspraak in beroep is gekomen;

Overwegende dat blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zittingen als onbetwist, dan wel onvoldoende betwist, tussen partijen vaststaat:

dat belanghebbende in het tijdvak van aanslag onder de naam A een artiestenbemiddelingsbureau exploiteerde;

dat hij van begin 1976 tot eind 1977 een detailhandel in huishoudelijke artikelen heeft gedreven;

dat hij op 1 maart 1976 is gestart met een bedrijfsonderdeel genaamd B, dat als doel heeft het verhuren van pleziervaartuigen en vakantieverblijven;

dat belanghebbende daarnaast in het tijdvak van aanslag in loondienst heeft gewerkt en een uitkering van de gemeentelijke sociale dienst heeft genoten;

dat belanghebbende betreffende het bedrijfsonderdeel A weinig of geen administratie heeft gevoerd en betreffende het bedrijfsonderdeel B geheel geen administratie heeft bijgehouden;

dat voor de heffing van de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende zijn netto winst na een boekenonderzoek aan de hand van geschatte privé-uitgaven werd bepaald op f. 10.670,-- voor 1978 en op f. 20.736,-- voor 1979;

dat de Inspecteur der directe belastingen op het bezwaar van belanghebbende geen aanleiding heeft gezien de voormelde winstbepaling te herzien;

Overwegende dat de Inspecteur aan de berekening van de bij de onderhavige aanslag nageheven omzetbelasting de voormelde winstbedragen van f 10.670 en f. 20.736,-- ten grondslag heeft gelegd en daaruit, door vermeerdering daarvan met bedragen wegens geschatte onkosten, het totaal aan ontvangsten heeft berekend;

dat de Inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag heeft verminderd met f 1.103,79 aan enkelvoudige belasting wegens aftrek van aan belanghebbende in rekening gebrachte omzetbelasting, waarbij hij de per saldo toegepaste verhoging naar evenredigheid aanpaste;

Overwegende dat door belanghebbende is gesteld in het beroepschrift, zijn schrijven van 16 maart 1982 en mondeling ter zittingen, samengevat:

dat ter gelegenheid van het boekenonderzoek in 1980, naar aanleiding waarvan de onderhavige aanslag is opgelegd, de controlerende ambtenaren de naheffing hebben begroot op f. 3.500,-- à f. 5.000,--, waarmee hij zich accoord verklaarde;

dat volgens zijn eigen berekening de aanslag dient te worden vastgesteld op f. 3.500,--;

dat hij voor het bedrijfsonderdeel B boten huurde van particulieren voor f. 1.100,-- en deze boten verhuurde voor f. 1.400,--, doch daarvan geen administratie bijhield;

dat hij ook van het bedrijfsonderdeel A weinig of geen administratie bijhield;

dat hij, zij het te laat, bezwaarschriften heeft ingediend tegen de hem opgelegde aanslagen in de inkomstenbelasting voor de jaren 1978 en 1979;

dat hij in de periode 1978-1979 in loondienst heeft gewerkt en werkloosheidsuitkeringen heeft ontvangen;

met conclusie: tot vernietiging van de uitspraak en vermindering van de aanslag tot een aanslag van f. 3.500,-- aan enkelvoudige belasting;

Overwegende dat de Inspecteur daartegen in het vertoogschrift, zijn schrijven van 24 februari 1982 en van 15 juli 1982, en mondeling ter zittingen heeft aangevoerd, samengevat:

dat belanghebbende door het niet, dan wel onvolledig, voeren van een administratie niet heeft voldaan aan de verplichtingen krachtens artikel 34 van de

Wet op de omzetbelasting 1968 (nader: de Wet) juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (nader: de Uitvoeringsbeschikking), zodat ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Wet, juncto artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (nader: de AWR), het beroep dient te worden afgewezen tenzij gebleken is dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is;

dat belanghebbende ook tijdens de periode waarin hij in loondienst werkte, dan wel een uitkering heeft genoten, zich zelfstandig en duurzaam bezig hield met bemiddeling bij het optreden van artiesten, hetgeen geschiedde in het maatschappelijk verkeer, zodat hij ook toen als ondernemer moest worden aangemerkt;

dat belanghebbende toch zelf ook over die periode een bedrag aan verschuldigde omzetbelasting heeft berekend;

dat met belanghebbende geen afspraak is gemaakt omtrent de hoogte van het bedrag der na te heffen belasting;

met conclusie: tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende omtrent het geschil:

dat tussen partijen niet in geschil is dat belanghebbende in het tijdvak van aanslag in het kader van zijn bedrijfsonderdeel A zelfstandig bemiddelde bij het optreden van artiesten en dat aan deze werkzaamheden een duurzaam streven ten behoeve van het maatschappelijk verkeer niet kan worden ontzegd;

dat de Inspecteur belanghebbende derhalve terecht als ondernemer heeft aangemerkt;

dat daaraan niet afdoet dat belanghebbende in het tijdvak van aanslag tevens werkzaamheden in loondienst heeft verricht en werkloosheidsuitkeringen heeft genoten, aangezien zulks aan de daarnaast verrichte vorenomschreven bemiddelingswerkzaamheden het ondernemerskarakter niet ontnemt;

dat, nu gelijk vaststaat, hetgeen door belanghebbende ter zitting van 14 december 1982 uitdrukkelijk werd toegegeven, belanghebbende van zijn ondernemersactiviteiten onder de naam A en onder de naam B geen of nagenoeg geen administratie heeft gevoerd, de Inspecteur de grondslag van de door belanghebbende verschuldigde omzetbelasting terecht door middel van schatting heeft bepaald;

dat de Inspecteur die schatting naar 's Hofs oordeel op redelijke wijze heeft

uitgevoerd nu hij daartoe onder meer bezigde de na een boekenonderzoek voor de heffing van inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende bepaalde netto-winst voor de jaren 1978 en 1979, welke netto-winst ter bepaling van belanghebbendes ontvangsten werd verhoogd met een geschat bedrag aan onkosten, op grond waarvan het Hof die schatting aannemelijk acht;

dat belanghebbende door het voeren van geen dan wel nagenoeg geen administratie van zijn vorenomschreven ondernemersactiviteiten naar 's Hofs oordeel niet heeft voldaan aan de op hem rustende verplichtingen ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de Wet, juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking;

dat mitsdien ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Wet, juncto artikel 29, lid 1, van de AWR, belanghebbendes beroep dient te worden afgewezen tenzij gebleken is dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is;

dat belanghebbende naar 's Hofs oordeel niet heeft aangetoond dat de betreden uitspraak onjuist is;

dat, nu de Inspecteur zulks ter zitting van 9 februari 1982 gemotiveerd heeft ontkend, niet aannemelijk is geworden dat tussen de belastingdienst en belanghebbende een overeenkomst tot stand is gekomen betreffende de hoogte van het bedrag aan na te heffen belasting, noch dat aan belanghebbende daaromtrent anderszins door de belastingdienst toezeggingen zijn gedaan waarop belanghebbende op grond van het vertrouwensbeginsel een beroep kan doen;

dat belanghebbendes beroep derhalve ongegrond is;

Overwegende dat mitsdien dient te worden beslist als volgt:

Bevestigt de uitspraak van de Inspecteur.

Gedaan op 31 maart 1983 door de Heren Prof. Mr. Aardema, Raadsheer, fungerend-Voorzitter, Mr. Spaanstra, Raadsheer en Lugtmeijer, Raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Drion en ondertekend door voornoemde fungerend-Voorzitter en door voornoemde Griffier.

Drion

Aardema

Op 12 okt. 1983 afschrift
aangetekend verzonden aan
beide partijen.

De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.